

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY
RULES *re.* PREVALENCE OF SMALLPOX AND
CHOLERA IN NORTH ARCOT DISTRICT

[Sri M. A. Manickavelu] [14th November 1957]

epidemic van to the District Health Officer for isolation of cases for treatment in hospitals. Four Special Health Inspectors have also been posted since.

As regards control of smallpox; 1,396 primary vaccinations and 19,346 re-vaccinations have been done. In Arcot Panchayat alone, 381 primary vaccinations and 3,343 re-vaccinations had been done up to the week ended 2nd November 1957.

The situation is now under control. All necessary steps have been taken by the Public Health Department for the control of the diseases.

As for the statement of the hon. Member regarding the new form in which smallpox is spreading, I have no information now. Officers have been deputed and they will report on the situation. With regard to minimising mosquito nuisance, I may inform the hon. Member that mosquito has nothing to do with smallpox or cholera.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஜூன் 40-ன் கீழ் ஒரு தீர்மானத்தை உள் விவகார அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருந்தேன். இதுவரையிலும் அதற்கு பதில் வரவில்லை. என்ன காரணம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : தாங்கள் அனுப்பிய நோட்டீஸ் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதனுடைய பதில் வந்ததும் சபை முன் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வரப்போகும் மெட்ராஸ் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் மசோதாபற்றி விவாதம் செய்யப்படும். இன்று நான் அபிஷியஸ் பிலினைஸ் தினமாக கருதப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின்னால் சர்க்கார் மசோதாக்கள் விவாதத்திற்கு வரும். இதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கப்படும் என்பதை 11 மணிக்கு நடைபெறப்போகும் பிலினைஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் தீர்மானப்படி முடிவு செய்யப்படும். அந்த முடிவை பின்னால் சொல்லுகிறேன்.

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS—BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (AMENDMENT) BILL, 1957
(L.A. BILL NO. 14 of 1957).

MR. SPEAKER; Hon. Member Sri Kalyanasundaram may now move his Bill and after somebody seconds it, he may speak on it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 14 of 1957), be taken into consideration.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the motion, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் காலங்கடத்தியே பிரேரேபிக்கிறேன் என்று நான் கருதுகிறேன். விவரங்கள் பூராவும் சர்க்கார் அறிந்ததே.

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

இந்தச் சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, முதல் அமைச்சர், ரெவினியூ அமைச்சர், போலீஸ் அமைச்சர் எல்லோரும் பல முறை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதன் காரணமாக நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது' என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகவாவது இந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்திருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். இந்தச் சபை கூட ஆரம்பித்த பிறகு ஒரு சட்டத்தின் மூலமாகவாவது திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அப்படி சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து முயற்சி எடுக்காததன் காரணமாகத்தான் நான் இந்த மசோதாவை இச்சபை முன்பு பிரேரேபிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1955-ம் வருஷத்திலே சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகள், வார விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது எல்லோரும் அறிந்ததே. அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு கூட, இரண்டு வருஷ கால அனுபவம் நமக்கு எதை நினைவுபடுத்திற்று என்று பார்க்கவேண்டும். சட்டம் இல்லாத காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த வெளியேற்றத்தை விட, இந்த இரண்டு வருஷ காலத்திலே சட்டத்தின் உதவியைக் கொண்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது அதிகமாகவே இருக்கிற தென்பதை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல், மந்திரிகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தார்களானால் ஒத்துக் கொள்வார்கள். சட்டம் இல்லாமல் இருந்த காலத்திலாவது விவசாயிகள் ஒற்றுமை, கட்டுப்பாடு இவற்றின் மூலமாக உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடிந்தது. சட்டம் வந்த பிறகு, சட்டத்தின் உதவியைக்கொண்டு, கோர்ட்டுகள், போலீஸ்காரர்கள், இவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு, நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகள் எந்த உதவியும் இன்றி நிற்கக்கூடிய காட்சியை வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு திருச்சி ஜில்லாவிலே பல இடங்களில் இன்னும் ஒரு வருஷ காலமாக சாகுபடி இல்லாமல் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சுமமாக கிடக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுக்கூடிய காலத்திலே எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நாங்கள் சட்டத்தில் இருக்கும் குறைபாடுகளை அன்று எடுத்துக் காட்டியிருந்தோம். இம்மாதிரி குறைபாடு உள்ள சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே விவசாயிக்குப் பலன் கிடைக்காது, அதற்கு மாறாக இந்தச் சட்டத்தின் உதவியைக் கொண்டு, விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு முடியும் என்பதை அன்றைக்கு அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருந்த ஆட்சேபணைக் குறிப்பிவிருந்தே உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால், மந்திரியவர்கள் என்ன வாக்களித்தார்கள் என்றால், 'சட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அனுபவத்திலிருந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளைத்தான் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அறிவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு. அதற்குப் பிறகு, இதே இரண்டு வருஷ காலத்தில் பார்த்தால், நிலத்தில் நான் பாடுபடுகிறேன், குத்தகைக்காக இருக்கட்டும், வாரத்திற்காக இருக்கட்டும் என்று முன்வரக்கூடிய விவசாயிகளை, குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவில் குளித்தலை, முசிரி போன்ற தாலூக்காக்களில் முன்வந்த விவசாயிகளைப் போலீஸ் கைது செய்து, வழக்குப் போட்டு இம்சை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலிருக்கும் குறைபாடுகளைப் போக்காவிட்டாலும், விவசாயிகளை ஏன் வேண்டுமென்றே சிறையில் அடைக்க வேண்டும், வழக்குகள் போட வேண்டும் என்ற விசித்திரத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

முடியவில்லை. இப்படித்தான நிலச் சீர்திருத்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது என்று நான் ஆச்சரியத்தோடு கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலும், இன்னும் மந்திரி சபைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களிலும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று பிரசங்கங்கள் செய்யப்படுகின்றன, அதற்காக ராஜ்ய சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் நம்முடைய மந்திரி சபை இவ்வளவு தாமதம் காட்டவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இது அவ்வளவு பெரிய கஷ்டமான காரியம் அல்ல. மூன்று வருஷ காலமாக இந்த ஆலோசனை வெகு தீவிரமாக இருந்து வருகிறதாக பல சந்தர்ப்பங்களில் நம்மிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஏன் இத்தகைய திருத்தச் சட்டம் கூட கொண்டு வரவில்லை என்று நாம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டி, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து, நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யக் கூடிய பொறுப்பையும் அவர்களிடத்தில் விட்டு, நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், நிலத்தினுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கும் எத்தகையமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்று திட்ட வட்டமாக நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் யோசனை கூறியிருந்தும் கூட, நம்முடைய சர்க்கார் அந்தப் பாதையில் நடவடிக்கை எடுக்காமல், நிலத்திலிருந்து குத்தகை விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்குக் கூட சட்டத்தில் ஒழுங்கு படுத்தாமல் இருக்கவேண்டியது என்ன விசித்திரமோ தெரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு இது அமுல் நடத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய முறைகளைப்பற்றிச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது.

சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன? குத்தகை விவசாயிகள், வார சாகுபடியாயிருந்தாலும் சரி, கட்டுக் குத்தகையாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்பதுதான் 1955-வது வருஷத்திய சட்டத்தின் நோக்கம். இப்பொழுது இருக்கும் ரெவின்யூ அமைச்சர் தான் அப்பொழுதும் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தார். அவருடைய பிரசங்கத்திலும் சரி, நிதி அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திலும் சரி, ஏராளமான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப் படுவார்கள் என்ற அறிகுறி இருக்கிற காரணத்தாலும், அதைத் தடுத்து, விவசாயம் அமைதியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நோக்கம் எப்படி நிறைவேறியிருக்கிறது என்று பார்ப்போம். நிலப் பிரபுக்கள், அதுவும் திருச்சி ஜில்லாவிலே விசித்திரமான விளக்கங்கள் கொடுத்து, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து எப்படியாவது தப்பித்துக் கொள்வதற்காக குத்தகை சாகுபடிக்கு முச்சலிகள் உட்பட வேறுவிதத்தில் மாற்றி எழுதி, கோர்ட்டு உதவியையும், போலிஸ் உதவியையும் கொண்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறார்கள். கை ஏர், மாட்டு ஏர், வார சாகுபடியாளர்கள் விசேஷ நிலைமை, குத்தகை சட்டத்தின் கீழ் வராது. அதைக் கொண்டு வருவதற்காக மட்டும் நடவடிக்கை எடுக்க நினைக்கவும் மரம், காடு சாகுபடியைக் கூட இந்தச் சட்டத்தில் ஏமாற்றுகிற நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணம் என்னையிலிருந்தும் குத்தகை முச்சலிக்காவைப் படிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு குத்தகை உடன்படிக்கை என்று இருந்தது. இப்பொழுது சாகுபடி உடன்படிக்கை என்று தலைப்பு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எழுதியிருக்கும் வாசகத்தைப் பார்க்க வேண்டும் ; அதாவது :

“ . . . வருஷம் . . . மாதம் . . . தேதி, நங்க வரம் பெரிய பண்ணை எஸ்டேட் மிராசுதாரர் மகா. ரா. ரா. ஸ்ரீ என். என். ராமநாதய்யர் அவர்களுக்கு குளித்தலை தாலுகா, குமாரமங்கலம் கிராமத்திலிருக்கும் எழுதிக்கொடுத்த சாகுபடி உடன்படிக்கை என்னவென்றால் : தங்களுடைய எஸ்டேட் விவரந்தப் பண்ணையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் இதனடியில் கண்ட சொரப்படிக்குள்ள

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

நஞ்சை அல்லது புஞ்சை நிலங்களை சாகுபடி செய்யும் பொறுப்பை நானே தங்கள் பண்ணையில் ஒருபோக நஞ்சை சாகுபடிக்கு ஒப்புக்கொண்டு தங்கள் உத்தரவுப்படி சாகுபடி வேலைகளை சரிவர காலாகாலங்களில் பொறுப்பாளியாக நடத்திவருவேனாகவும். என் பொறுப்பிலேயே விதை, தசு கூலிகளை தங்கள் உத்தரவுப்படி போட்டுக்கொண்டு சாகுபடியை குறை யன்னியில் பலனிட்டு வருவேனாகவும், விளைவான மாகூல்கள் பண்ணைக்கே சொந்தமானதால் கண்டுமுதல் காலத்தில் மாகூலில் களத்து மேட்டில் பண்ணை ஆதாயமாகப் பட்டனம் படி 43 கொண்ட கலம் 20 அளப்ப தாகக் கட்டுப்பட்டு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். என் பிரயாணை முதலிய இதர சிலவுகளுக்காக பண்ணை ஆதாயத்திற்கு மேல்கண்டபடி அளந்தது போக மீதியிருக்கும் பலனை மட்டும் நான் அடைவதற்கு . . . ” என்று எழுதி வாங்கி விடுகிறார்கள். செலவு பூராவும், பாடுபடக்கூடிய பிர யாணை பூராவும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயினுடையது. ‘சாகுபடி உடன்படிக்கை’ என்று உடனுக்குடன் தலைப்பை மாற்றி எழுதி வாங்கி யிருக்கிறார்கள். கண்டுமுதல் பண்ணைக்கொண்டு, நிலத்திலேயே 20 கலத்தை கட்டுக் குத்தகையாக அளந்துகொண்டு போகக் கூடிய அளவு க்கு உடன்படிக்கையை இப்படித் திருத்தி எழுதி வாங்கிவிட்டார்கள். பல விவசாயிகளிடத்தில் இப்படி வாங்கிவிட்டார்கள். கை ஏர், மாட்டு ஏர், வாரந்தார்கள் என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இம்மாதிரி நட வடிக்கை எடுக்கிறார்களே என்பதைச் சற்று ஆலோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி குத்தகை முச்சலிகாவை ‘உடன்படிக்கை’ என்று சொல்லி எழுதி வாங்கி விட்டு, பண்ணையான் என்பதாக வேலை செய் கின்ற விவசாயிகளை மாற்றி,—அங்கு இருக்கும் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர், இப்பொழுது அவர்கள் மாற்றிப் போய் விட்டார்—கனூர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் திரு. டயல் என்று சொல்லக்கூடியவர், போலீசார், இன்னும் மிராசதார் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூலி ஆள் தான் என்று இவனுக்கு விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு கிடைக்காத அளவுக்கு ஒன்று சேர்ந்து சதி செய்துவிட்டார், எழுதி வாங்கி விட்டார். இதன் அடிப்படையிலே அங்கிருக்கும் மிராசதார் பெரும்பாலான வர்கள் இம்மாதிரியான குத்தகை சாகுபடி முச்சலிகாவைத் திருத்தி எழுதிக்கொண்டு சிலில் கோர்ட்டிலே கொடுத்தவுடனே தடை யுத்தரவு கொடுத்து விடுகிறார்கள். நிலத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று இப்படி ஆயிரக்கணக்கான இன்னங்குஷன் உத்தரவுகள் குவித்தலை, லால்குடி, முயிரி போன்ற தாலுக்காக்களில் இருக்கின்றன. தகராறு வருகிறது. மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தின் கொள் கையையோ நோக்கத்தையோ புரிந்துகொள்ள முடியாமலோ அல்லது அதிகமாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கும் காரணத்தாலோ அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தை எப்படி எமாற்றுவதற்கு மிராசதார் களுக்கு உதவி செய்யலாம் என்று உடந்தையாக இருந்த காரணம்தான் முதல் தகராறுக்கு ஆரம்பம். மந்திரி அவர்கள் உடனே சொல்வார், ரெவினியூ அமைச்சர் சொல்லாவிட்டாலும், போலீஸ் அமைச்சரும், முதல் அமைச்சரும், இரண்டு பேரும் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், “எதிர்க் கட்சிக்கு செல்வாக்கு வேண்டும் என்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்து விடுகிறார்கள் ; கல்யாணசுந்தரம் பெரியவரா, கருணாநிதி பெரியவரா என்பதற் காக தகராறுகளைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள்” என்று சொல்வார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே தகராறைக் கிளப்பி விடுவது கல்யாணசுந்தரமும் அல்ல, கருணாநிதியும் அல்ல. காமராஜ் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் உத்தரவுப்படி வேலை செய்யக்கூடிய ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் பண்ணி இருக்கும்—எவ்வளவு மரியாதையான வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துதலாம் என்று பார்க்கிறேன் முடியவில்லை—‘அக்கிரமம்’ இவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. மரியாதைக்காக இந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துகிறேன். இல்லாவிட்டால் உண்மையாகவே உபயோகப்படுத்த வேண்டிய பதம் வேறு. காமராஜ் அவர்களுக்கு அதிகாரியைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. அவரைக் கண்டிப்பது இல்லை. மிராசதாரங்களுக்கு உதவி செய் யக்கூடிய போலீசைக் கண்டிப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்குச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக, விஷயம் தெரியாத விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக அதிகாரிகள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

நடந்துகொள்ளும்படி செய்யாமல், எதிர் கட்சியைப் பார்த்துத்தான் ஆத்திரம் வருகிறது. அமைச்சர்களுக்கு. ஏன் இப்படி ஆத்திரப்பட வேண்டும்? விஷயத்தை நன்றாக கவனித்துப் பாருங்கள். எலக்ஷன் சமயத்தில் வேண்டுமானால் ஒருவருக்கொருவர் குறை சொல்லிக்கொள்ளலாம். மற்ற சமயங்களில் சட்டத்தில் நோக்கம் என்ன என்பதை பார்க்கவேண்டும். இந்த சட்டம் இயற்றிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியையும் எதிர்க் கட்சியையும் சேர்ந்தது. இந்த சட்டத்தின் பலன் மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்று நினைத்துப் பார்க்கக்கூடிய அக்கரை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தூண்டு விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனமில்லை. நியாயத்தைக் கேட்கவேண்டும். இந்தத் தகராறுக்குக் காரணம் அரசாங்கம்தான். கை ஏர் வாரக்காரர்கள், மாட்டு வாரக்காரர்கள், குத்தகை சாகுபடிக்காரர்கள் அல்ல என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்ததால் அதை வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்கள் விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். திருச்சியில் தகராறுக்கு இதுதான் காரணம். இந்த சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாமல் மிராசுதார்கள் பல வழிகளில் எமாம்ரி தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகவே தான் விவசாயிகளை பாதுகாப்பதற்கு இந்தத் திருத்த சட்டம் மிகவும் அவசியமானது. இது எப்படி சாத்தியமாயிற்று என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அசல் சட்டத்திலே சிலில் கோர்ட்டு விவகாரம் இருக்கும்போதும், அங்கே நான் குத்தகை பாதுகாப்பு சட்டப்படி உரிமை உடையவன் என்று விவசாயி ஒரு வாக்குமூலம் கொடுத்து நிரூபித்தால் அது ஆர். டி. ஓ-வுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “அபிடலி” மூலம் அங்கேயே நிலை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுவதால் அவர்களால் நிரூபிக்க முடியவில்லை, சாகுபடிக்கு குத்தகை செய்யும் விவசாயி என்று நிரூபிக்க முடியாத காரணத்தால் மிராசுதார் “பெடிஷன்” பேரில் “இன்ஜம்ஷன்” கொடுத்துவிடுகிறார்கள். விவசாயி நிலத்தில் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. இதற்கு எப்படி பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதை சட்டபூர்வமாகச் செய்ய வேண்டும். ஆதலால்தான் affidavit மூலம் claim செய்தால் ஆர். டி. ஓ-வுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

சட்ட சபை என்றாலே நம்முடைய ஜூடிஸியரிக்கு ஒரு வேப்பம் காயாக இருக்கிறது. நமது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை கண்டு பிடித்து, அதற்கு எப்படி வேட்டு வைக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்கிறார்களே தவிர, சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்ற அக்கரை அவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்லாமல் தேசம் பூராவும் இந்த நிலைமையே நிலவுகிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபைக் கொள்கைகளுக்கும் சர்க்கார் கொள்கைகளுக்கும் வேட்டு வைக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே “ஜூடிஸியரி” வேலை செய்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது ஜூடிஸியரின் பொறுப்புதான். ஆனால் சட்டத்தை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமே தவிர, சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கே வெடி வைப்பது என்ற மனப்பான்மையுடன் “ஜூடிஸியரி” வேலை செய்யக்கூடாது. இதுபற்றி நமது பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை இந்த சட்டசபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“It is a changing society we are living in and the fact has to be recognised and understood by the Judiciary. Because whatever the Law the Judiciary is meant to interpret the law. . There is always a good deal of room left for interpretation—it can be interpreted in a way which brings together the social forces or it can be interpreted in the reverse way—the first interpretation makes it smoother in a changing world and the latter interpretation may make it rigid... forcing us either to bring about new laws or the crushing up of social structure..”

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிரதமர் நேரு இம்மாதிரி சட்ட மந்திரிகள் மகாநாட்டில் கூற வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலைமையை நீதிபதிகள் உண்டாக்கி யிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. சட்டத்தை அர்த்தம் செய்வதைப் பொருத்ததுதான் இருக்கிறது சட்டத்திலுள்ள அனுசூலங்களை விவசாயிகள் அடைவது, சட்டத்தினுடைய நோக்கத்திற்கே விரோதமாக, அதற்கு நேர்விரோதமாக சுற்றி வளைத்து சட்டத்தை அர்த்தப்படுத்தினால், அதுனுடைய பலன் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காமல் செய்யப்பட்டு விடுகிறது.

அடுத்தபடியாக கையேர் வாரக்காரர்கள், மாட்டு வாரக்காரர்கள் இவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கையேர் வாரம், மாட்டு வாரம் என்பது கூலி சாகுபடியா, அல்லது குத்தகை சாகுபடியா என்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அது கூலி சாகுபடி அல்ல, குத்தகை சாகுபடி என்பதற்கு அதனுடைய பெயரைப் பார்த்தாலே தெரியும். கையேர் வாரம், மாட்டு வாரம், பேயேர் வாரம் இவைகளெல்லாம் நிலச்சுவான்தாரர்களும் குத்தகைக்காரர்களும் கண்டுமுதலில் பங்குபோட்டுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறை தான். ஆகவே இந்த முறைகள் நியாயமாக “ஷாரிப் ரிபா” என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்களே அதன் கீழே தான் வரவேண்டும். (குறுக்கீடு) அந்தக் கேசைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. இந்த வார முறைகளைப் பற்றித் தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, அப்பலில் இருக்கக்கூடிய தாவாமைப் பற்றியோ, அல்லது சம்பந்தப்பட்ட பார்டிகளைப் பற்றியோ நான் குறிப்பிடவில்லை. நான் சொல்லக்கூடியது இந்த முறைகளைப் பற்றி இவைகளின், சரித்திரத்தைப் பற்றித்தான். அதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இது, ஜட்ஜ்கள் இந்த முறைகளின் நோக்கத்தையும் அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதனால் பிரதிசூலமான பலன் வந்துவிடும் என்று நான் கருதவில்லை. இந்த வாரக்காரர்களின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தோமானால், இவர்கள் 100-க்கு 99 பேர்கள் ஹரி ஜனமக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் இப்பொழுது சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிற நிலமானது இவர்கள் பாட்டனுக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கும். அவர்கள் தாங்கள் பட்ட கடனை சமாளிக்க முடியாமல் நிலத்தை விற்றுவிட்டு அதே நிலத்தில் தன் சொந்த மாட்டையும் ஏரையும் வைத்துக்கொண்டு குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்படியும் கூட சமாளிக்க முடியாது போனால், மாட்டை விற்றுவிட்டு ஏரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்வார்கள். அப்படி சாகுபடி செய்து மொத்த மசூலில் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுவார்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் வந்து விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் வேகமாக எதிர்த்துப் பேசுவதைப் பார்த்தாலே என் நான் இந்த மாதிரி பேசுகிறேன் என்று என்பேரில் கோபப்படுகிறார்கள் போல தெரிகிறது. என்பேரில் கோபப்பட்டு பிரயோசனமில்லை. நங்கவரம் பண்ணை பேரில் கோபப்படுவேண்டும். மாட்டு வாரக்காரர்களுக்கு மாடும், ஏரம் சொந்தமாக இருக்கும். கையேர் வாரக்காரர்களுக்கு ஏர் மட்டும் சொந்தமாக இருக்கும். மற்றபடி உழவு செலவுகள் விவசாயிகளைச் சேர்ந்தது. அவர்கள் தங்கள் ஒரு ஏரை வைத்துக்கொண்டு சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து மற்றும் ஏர்களைப் பெற்று விவசாயம் செய்வார்கள். அதற்கு ஈடாக அவர்கள் நிலத்தில் போய் இவர்கள் வேலை செய்வார்கள். இந்த அடிப்படையிலே சொந்தக்காரர்களின் உதவியைக்கொண்டு இவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். நூற்று விநதல், களை எடுத்தல் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் இவர்களே கூலி கொடுக்கவேண்டும். மிராசதாரர்கள் விதையும் உரமும் தான் கொடுப்பார்கள். வீட்டுக் கொல்லையிலே இருக்கும் சாணியை உரத்திற்காக கொடுத்தால்கூட, அதற்கு விலை போட்டு நெல்லை எடுத்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். கண்டுமுதலில் மிச்சம் இருப்பதில் ஒரு கலத்திற்கு 12 மரக்கால் என்றால், 9 மரக்கால் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும், 3 மரக்கால் குத்தகைக்காரனுக்கும் என்று பங்கு போடப்படுகிறது. சில இடங்களில் 3½ அல்லது 4 மரக்கால் ஆகவும் இருக்கலாம். ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கும்பொழுது, இவைகளெல்லாம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

பங்கு போட்டுக் கொள்ளக் கூடிய வார சாகுபடி முறைகள்தான் என்பது தெளிவாக விளங்கும். நம்முடைய தேசத்தில் இல்லாத ஒரு அர்த்தத்தை கற்பித்து இரண்டு பேர்களுக்கும் கூட்டு பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள்.

SRI S. LAZAR : Point of order Sir, இப்போது கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் உயர்நீதி மன்றங்களையும், சட்டங்களில் உள்ள ஓட்டை உடைசல்களைக் கொண்டு அவர்கள் எவ்வாறு தீர்ப்புகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதாகவும் பலவிதமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை அசெம்பளி விதிகள் 66-வது விதி பிரகாரம்

“ A Member while speaking must not reflect upon the conduct of the President or the Governor or a court of justice.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படி ஒரு உயர்நீதி மன்றத்தைப் பற்றி திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்கின்ற முறையானது இந்தச் சபை நடவடிக்கைக்கு உகந்ததா? அது புறம்பானது இல்லையா என்பதைப் பற்றித் தங்களுடைய தீர்ப்பைக் கோருகிறேன்.

MR. SPEAKER : What is the answer of the hon. Member Sri Kalyanasundaram?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I am not referring to the conduct of particular Judges—if that is so, I will bring in a substantive motion and discuss on that. Therefore, the point raised is out of order . . .

MR. SPEAKER : No, no. The hon. Member cannot say that.

SRI M. KALYANASUNDARAM : It is not a point of order.

MR. SPEAKER : I wanted the hon. Member Mr. Kalyanasundaram to give a clarification. He is now referring to all the Judges which makes the position worse. The hon. Member, Mr. Lazar's point is that to make reflections on the whole High Court may not be very desirable. Mr. Kalyanasundaram may comment on the merits of the case without commenting on the conduct of High Court. I do not want to give a ruling now. But I would suggest that in these discussions let us leave the Judges alone; they are very independent; it is not advisable to find fault with them here. The hon. Member can discuss the merits of the case.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The right of this House should not be encroached upon. Because, while it is necessary that we should not refer to the conduct of individual Judges, what I am referring to is not about the conduct of Judges, but I am only criticising the judgments. I think this House has got the right to comment upon the judgments and the way in which the High Court is conducted . . .

MR. SPEAKER : I am afraid the hon. Member Sri Kalyanasundaram is persisting in making the matter worse. I thought Mr. Kalyanasundaram would take the hint and would quietly proceed on the merits of the case. If he wants my ruling, I shall give. Article 211 of the Constitution says: “ No discussion shall take place in the Legislature of a State with respect to the conduct of

14th November 1957] [Mr. Speaker]

the Judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties." Is the hon. Member going to say that his remarks do not pertain to the conduct of the Judges? I am asking his reason. If he is dissatisfied about any judgment, there is the appropriate appellate authority and that would be the proper forum to dispute it. I hope the hon. Member will not press me to give a ruling on that point.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எப்படி இருந்தாலும் ஹைக்கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் விளைவு என்ன ஆகிறதென்று பார்ப்போம். ஹைக்கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் விளைவாக சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அனுசூலம்சூட யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அதோடு நம் சட்டத்தில் இருக்கும்படியான குறைபாடுகளையும் எடுத்துத் தீர்ப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாட்டை நீக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய அநுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சில திருத்தங்களோடு கூடிய இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தங்களும் சரியாக நிறைவேறினாலும்கூட கோரிய பலன் கிடைக்குமா என்பது எனக்கு சந்தேகம்தான். அப்போது ஹைக்கோர்ட்டார் வேறுவிதமான இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்காமல் செய்துவிட முயற்சிப்பார்களோ என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஆகவே என்னுடைய திருத்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய திருத்த மசோதாவின் நோக்கம் மூன்று.

கையேடு, மாட்டேடு, பெய்ரு வாரக்காரர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது இந்தச் சட்டத்தின் முதலாவது அடிப்படை நோக்கம். இரண்டாவதாக இடைத்தரகர்கள் இருக்கிறார்கள். இடைத்தரகர்களுக்கும், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, இடைத்தரகரின் மூலம் விவசாயிகள் நிலத்தில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தால், இடைத்தரகர்களுக்கும், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ரத்தாகும்போது நிலத்தில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். காரணம் நிலச்சுவாந்தாருக்கும், இடைத்தரகருக்கும் ஒப்பந்தமே தவிர, நிலச்சுவாந்தாருக்கும், சாகுபடிக்காரருக்கும் ஒப்பந்தம் இல்லை என்று ஹைக்கோர்ட்டில் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு கிடைக்கவில்லை. அதையும் திருத்தவேண்டும் என்கிற இரண்டாவது நோக்கத்தைக்கொண்டு இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக சிலில் கோர்ட்டில் திருச்சி ஜில்லாவில் மாத்திரம் நான்கு தாலுக்காக்களில் ஆயிரம் கேல்களுக்கு மேல் விவசாயிகளுக்கு எதிராக இன்ஜங்ஷனல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் "If it is proved by affidavit or otherwise" என்று இருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகளை நீண்டகாலம் சிலில் கோர்ட்டுக்கு இருமுத்து அடிக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு அபிவிதி மூலமாக குத்தகை பாதுகாப்பு உண்டென்று மனு கொடுப்பார்களேயானால் அந்த கேஸை மேற்கொண்டு விசாரணை செய்யாமல் ஆர்.டி.ஓ.க்களுக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும் என்பதாகச் செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய மூன்றாவது நோக்கம். அநேகம் சிலில் வழக்குகள் போடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இந்த வருஷம் சாகுபடி பூர்ணமாக நடைபெறவில்லை. பல ஏக்கர் நிலம் தரிசாகவே கிடக்கின்றன. சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களிலும்கூட மகசூலுக்கும் எனக்கும்தான் சம்பந்தம். சாகுபடியாளர்கள் வெளியேற்றவேண்டும் என்பதாக வக்கீல்களை வைத்துக் கொண்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டுருக்கின்றன. மிராசதாரர்களுக்கு அறிவு இருக்கிறது. திறமை இருக்கிறது. பணவசதி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. யோசனை சொல்லித் தரவும் பல வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? ஆகவே சட்டத்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

தையே இன்றைக்குத் திருத்தி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தாலொழிய, அடுத்த ஆண்டு சாகுபடியும் வெகுவாக பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளினால் எவ்வளவு தகராறுகள் உண்டாகியிருக்கின்றன என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் அமைதியற்ற தன்மையும் நிலவுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தை விரிவான முறையில் கொண்டுவரவில்லாமலும் கூட, கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தினால் தகராறு அதிகம் உண்டாகும் படியாகச் செய்துவிட்டு, அமைதியற்ற நிலைமையை கிராமங்களில் உண்டு பண்ணிவிட்டு, இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும்படியான குறைபாடுகளை நீக்கக்கூட சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் நான் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நான் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான திருத்த மசோதா மிகவும் நியாயமானது. இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. KARUNANITHI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவை ஒட்டி என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமைகளைப் பொறுத்தும், அண்மைக் காலங்களில் பல மாவட்டங்களில் சர்க்காரால் புதிதாக வகுக்கப்பட்டுள்ள சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒட்டை உடைசல்களை புத்திசாலிகள் பயன்படுத்திக்கொள்கிற காரணத்தினால் எந்த எந்த இடையூறுகளுக்கு அவர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை பலமுறை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். சட்ட மன்றத்தில் மாததிரம் அன்றி, அமைச்சர் அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து அதைப் பற்றிய விளக்கங்களை எடுத்துக் தந்திருக்கிறேன். விவசாயிகள் நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டமும், நியாயவாரச் சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டபோதிலும்கூட, சாணக்கிய தந்திரம் படைத்த சிலர் எப்படியோ இருக்கக்கூடிய சந்துபொந்துகளில் நுழைந்துகொண்டு தங்களுக்குச் சாதகமாகவும், விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாகவும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அநேக இடங்களில் உறவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டுபொரு வாரங்களுக்கு முன்பும், ஒரு திங்களுக்கு முன்பும் நடைபெற்று இருக்கிற சம்பவங்கள் இந்தச் சபைக்கு நன்கு தெரியும்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் கை ஏர், மாட்டு ஏர்க்காரர்கள் முச்சிலிகா ஏழுதிக்கொடுத்தவர்கள் என்ற அளவிலே ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் விவசாயிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாகுபடி செய்கின்ற மொத்த நிலத்தின் பரப்பு பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலமாகும். அந்த பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பாடுபடுகிற விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தினுடைய உள் நோக்கத்தை நல்ல முறையிலே அனுபவிக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அவர்கள் அந்த அளவு அனுபவிக்க முடியவில்லை என்பதையும், அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சபை அறியும். அமைச்சர்களும் நன்கு அறிவார்கள். நங்கவரத்தில் ஏற்பட்ட அறப்போரில் நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அந்த அறப்போரின் உட்கருத்தையும் அதனுடைய அவசியத்தையும் புரிந்துகொள்ளாமல் அமைச்சர் பெருமக்கள் இந்த அறப்போராலும் ஒரு கட்சியினுடைய தனிப்பட்ட செல்வாக்குக்காகத்தான் நடைபெறுகிறதென்றும் உண்மையாகவே விவசாயிகளிடத்திலே பணியாற்றுகின்ற எண்ணம் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தாருக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ இல்லை என்றும் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டார்களேதவிர பிரச்சனையை எப்படி தீர்க்கவேண்டும் என்பதிலே அவர்கள் தங்களுடைய அவசரத்தைக் காட்ட மறுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் பல நேரங்களிலே ஒத்துக்கொண்டார்கள், இந்தச் சட்டத்தில் ஒட்டைகள் இருக்கின்றன என்று.

14th November 1957] [Sri M. Karunanithi]

“ நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி—அவன்
நாலாறு மாதமாய் குயவளை வேண்டி—
கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி—அதை
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி ”

என்ற பாடலை நினைவூட்டுகிற வகையிலேதான் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுவந்த அந்தச் சட்டம் உடைக்கப்பட்ட தோண்டிபோல் ஆகிவிட்டது. சட்டத்திலே ஓட்டை இருக்கிறது அதை அடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டால் முடியுமா என்று கேட்பவர்களுக்கு நான் ஒரு சாதாரண உதாரணம் கூற முடியும்.

பெண்கள்கூட வீட்டிலே இருக்கிற குடங்களில் ஓட்டை விழுந்தால் அவசியத்திற்கு புனியை வைத்து அடைத்து விடுவார்கள். அந்த முறையிலே ஒரு அவசரச் சட்டத்தையாவது போட்டு விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த அமைச்சர்கள் முன்வரவில்லை என்பதைக் காண உண்மையிலே என் வருத்தத்தை தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

கல்யாணசுந்தரம் பெரியவரா, கருணாநிதி பெரியவரா என்பதற்காக இந்தப் போராட்டம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறதே தவிர, இதன் நோக்கம் என்ன? ஏன் அங்கு இருக்கிற விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே இருக்கும் நிலப்பிரபுக்கள் எப்படி எப்படி அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தை அறிய அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். நங்கவரத்தில் நடைபெற்று போராட்டம் எவ்வளவு அமைதியாக நடைபெற்றது என்பதையும் எந்த அளவு காந்தியார் கூறுகிற அகிம்சை முறையில் சாத்வீக முறையில் நடைபெற்றது என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சபையிலே ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் ஒரு வேளை தனிப்பட்ட முறையில் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

போராட்டத்தில் நான் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாள் சென்னைக்கு வந்துவிட்ட நேரத்தில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த விவசாயிகள் கொஞ்சம் கட்டுக் கடங்காமல் போகவே, போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த விவசாயிகளைப் பார்த்து “நீங்கள் கட்டுக்கடங்காமல் போனால் நான் உங்கள் அண்ணாவிடத்தில் சொல்வேன். குளித்தலையில் அண்ணா கூறி இருக்கிற கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, அமைதி ஆகியவைகளை மறந்து விட்டீர்களா?” என்று அண்ணா அவர்கள் பேசிய பேச்சை போலீஸ்காரர்கள் எடுத்துக்காட்டி அங்கே கொதித்தெழுந்த விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை கூறினார்கள் என்றால் எந்த அளவிற்கு அந்த போராட்டத்தை நாங்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு அடிப்படையில் நடத்தினோம் என்பது புலனாகும்.

அந்தப் போராட்டம் எழுவதற்குக் காரணம் என்ன? நங்கவரத்தில் இருக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் மீது உள்ள ஆத்திரமோ, வஞ்சமோ நிச்சயமாக இல்லை. நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து முச்சிலிகா என்ற அந்த கொடுமையான அடிமை முறைச் சீட்டை எழுதிவாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சீட்டை போலீஸ் அமைச்சர்களும் பார்வையிட்டார்கள், அவருக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கல்லணியில் அவர்கள் அதைப்பார்த்தபோது, “இது Czar-உடைய சட்டம்போல் இருக்கிறது” என்று கூறியதாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த அளவு விவசாயிகளை அடக்கி ஒடுக்குகிறார்கள். நாங்கள் உங்களுக்கு அடிமைகளாக இருப்போம், நிலத்திலே பாடுபடுவோம், நீங்கள் கொடுத்ததை வாங்கிக்கொள்வோம் என்று கூறுகிற அளவு முச்சிலிகா நடமாடுகிறது. அந்தக் கொடுமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்கு அங்கிருக்கும் ரென்ட் கோர்ட்டில் வழக்கு நடைபெற்றது. ஆனால் அந்த வழக்குகளை ரெனியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடத்திலே மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய உரிமை அந்த விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறதா என்றால், நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் 6 (ஏ) ஷரத்துபடி அவர்களுக்கு அந்த உரிமை அளிக்கப்படவில்லை. அந்த ஷரத்தின்படி அவர்கள் “விவசாயிகள்” என்று

[Sri M. Karunanithi] [14th November 1957]

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால், அவர்கள் குத்தகைதாரர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால்தான் அந்த வழக்குகள், அவர்களுடைய உரிமையை பெறுகிற வழக்குகள், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற கொடுமை யிலிருந்து தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிற நிலைமைக்கு மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அந்த வழக்குகள், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு மாற்றப்பட முடியும்.

இந்த நிலைமையை நாம் உன்னிப்பாக கவனிக்கும்போது அங்கிருக் கும் பத்தாயிரக்கணக்கான கை ஏர், மாட்டு ஏர்க்காரர்கள், குத்தகைதா ரர்கள் என்ற அடிப்படையிலே அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டால்தான் இந்தச் சட்டம், நியாவார சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, 60:40 என்ற அந்தக் காமதேனு, அந்த கற்பக விருட்சம், அது தருகிற பயனை அவர்கள் நிச்சயமாக அனுபவிக்கமுடியும் என்பதை இந்த அவை உணர வேண்டும். அதைப்போல்தான் முச்சலிகா எழுதிக் கொடுத்தவர்களையும் குத்தகை தாரர்கள் என்று எழுதிக் கொடுத்தவர்களின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். இந்த நிலைமையிலேதான் டெனன்சி அக்ரிமெண்ட் என்ற அந்த ஒப்பந்தத்தின் கீழ், குத்தகைதார ஒப்பந்தத்தின் கீழ் முச்சலிகா காரர்களும், அங்கிருக்கும் கை ஏர், மாட்டு ஏர்க்காரர்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இங்கு எடுத்துக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்னொரு வழியிருக்கிறது, முச்சலிகாகாரர்கள், கையேர்காரர்கள், மாட்டு ஏர்க்காரர்கள், பத்தாயிரக்கணக்கான அந்த விவசாயத்தொழிலாளர் களை குத்தகை ஒப்பந்தம் என்ற பெயரிலே சேர்ப்பதற்கு ஏதாவது இடையூறு இருக்குமானால், சட்டபூர்வமாக இடையூறு இருக்கும் என்று சர்க்கார் கருதினால், பொதுவாகவே விவசாயி ஒப்பந்தம் என்ற அளவிலே, அந்த ஒப்பந்தம் என்ற ஒரே வார்த்தையை உபயோகித்து, குத்தகைதார ஒப் பந்தம் என்றோ கையேர் மாட்டு ஏர் காரர் ஒப்பந்தம் என்றோ தனித் தனியாக பிரிக்காமல், ஒப்பந்தம் என்ற பொதுச் சொல்லின் கீழே அந்த விவசாயிகள் அத்தனைபேரையும் கொண்டுவர முடியும். அப்படிச் கொண்டு வந்தால்தான், அந்த அளவுக்கு சட்டம் அவசர அவசரமாக உடனடியாகத் திருத்தப்பட்டால்தான், அங்கே கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகள் அங்கே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற விவசாயிகள் தங்களைப் பாது காத்துக்கொள்வதற்கும், நிலப்பிரபுக்களுடைய கொடுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

நான் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன், கையேர் மாட்டு ஏர்க்காரர்களை குத்தகை ஒப்பந்தம் என்ற அளவிலே அவர்களை குத்தகைதாரர்களாகச் சேர்க்கவேண்டும். அல்லது அது சரி அல்ல என்று சட்டபூர்வமாக கருதப்படுமானால் ஒப்பந்தம் என்ற பொதுச் சொல்லின் அடிப்படையிலாவது அவர்கள் சேர்க்கப்படுவார்களானால் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே நிச்சயமாக பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக்கூறி நண்பர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்த மசோதாவை ஒட்டி என்னுடைய கருத்தை இந்த அவை முன்னாலே வைக்கிறேன். வணக்கம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் மாநில சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மாநில சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தை திருத்துவதற்காக வேண்டி திரு. கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சம்பாவாரம், மாட்டுவாரம் விஷயமாக மிராஸ்தாரர்கள், விவசாயிகளோடு நடந்துகொள்ளும் முறையிலே சாதாரணமாக விவசாயிகள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படுவதன் காரணம் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச்சட்டத்தில் ஓட்டை இருக்கிறது என்று பேசினார்கள்.

திருச்சி மாவட்ட விவசாய சங்கத்தார்கூட ஒரு தூது கோஷ்டி மூலமாக வந்து கனம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போளூர் தொகுதியில் சுற்றுப் பிரயாணம்

14th November 1957] [Sri S. M. Annamalai]

செய்தபோது, 25—8—57-ல் கனம்பூர் விவசாய சங்கத்தார் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அச்சிட்ட மகஜரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் உள்பட்டது, கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த திருத்த மசோதாசூட போதாது. காரணம் என்னவென்றால், சிவில் கோர்ட்டிற்கு சென்று அவர்கள் இன்ச்செஷன் வாங்கி அதற்குப் பிறகு ஆர்.டி.ஓ. இடம் போகவேண்டுமென்று கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தயிடத்தில் சென்று விவசாயி நான்தான் இந்த நிலத்தை பயிரிட்டு வருகிறேன் என்று ப்ரூவ் செய்ய முடியாது. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்த இரண்டு மகஜர்களிலும் அவர்கள் இதையெல்லாம்பற்றி தெளிவு பட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நிலத்தில் எந்தெந்த விவசாயி வாங்கித் திருக்கிறார் என்று வைத்திருக்கிறார் என்ற ரிக்கார்டை சென்னை அரசியலாரே செயல்படுத்தவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாசில்தாரருக்கு பாரிஷட் செய்து விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தாசில்தாரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதில், கிராம கர்ணம் ஆனவர், அடங்கலில் 17-வது பிரிவில் இன்னிள்ளை நிலத்தில் இன்னிள்ளை விவசாயிகள் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அதேபோல் வார்க் குறிப்பு மட்டும் போதாது. எப்படி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்து அதில் வாக்காளர்களின் பெயர்கள் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அதை மக்கள் தெரிந்து கொள்வதற்காக வேண்டி பொது விடங்களில் வைத்து அதில் பெயர் இல்லாதவர்கள் தங்கள் பெயரில்லை, ஆகவே, தங்களது பெயரைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் கொடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எப்படி விதியிருக்கிறதோ அதேபோல் எந்தெந்த நிலத்தில் யார் யார் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்று இந்த நிலங்களைக் குறிப்பிட்டு அந்த ஆட்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டு அதை தகுந்த இடத்தில், எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய இடத்தில், அதாவது ஒரு பொது யிடத்தில் தொங்கவிட்டால் அதை மக்கள் பார்வையிட்டு நாம் பயிர் இடுகிற சர்வே நம்பர் அதில் வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து அவரது பெயர் இல்லாவிட்டால் ஆர்.டி.ஓ.யிடம் விண்ணப்பம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த அதிகாரி அந்த ஊருக்கு வந்து விசாரித்து உண்மையிலேயே அவன் அந்த நிலத்தில் பயிர் வைக்கிறானா என்று விசாரித்து அறிந்து அது உண்மையினால் அவனது பெயரையும் அவன் பயிரிடுகிற நிலத்தையும் அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும். எப்படி வாக்காளர்கள் பட்டியலில் வாக்காளர்களின் பெயர்கள் அதில் இல்லாவிட்டால் அவர் விண்ணப்பம் செய்து அவர்களின் பெயர் சேர்க்கப்படுகிறதோ அதேபோன்று ஒரு விவசாயினுடைய பெயரும் அவன் விவசாயம் செய்யும் நிலத்தின் நம்பரும் இல்லாவிட்டால் அவன் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு அவனது பெயரும் நிலமும் இந்தப் பட்டியலில் வரும்படி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப் படவேண்டும் என்று நான் வாக்குமூலம் கொடுத்தேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அவர்களுக்கு பயன் கொடுக்கும் தவிர இல்லாவிடில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சென்ற 7-ம் தேதி உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு வாரம் அதிகமாகி விட்டதால் அவர்கள் சோம்பேரிகளாய் போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சோம்பேரிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையா என்று சர்க்கார் நினைக்கிறது. இந்த விவசாயிகள், இந்நாட்டில் வாழ்பவர்கள், அவர்கள் வாழத் தகுதியுள்ளவர்கள், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இல்லை. அப்படிப் பட்ட நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இருந்தால், உயர்ந்தி மன்றத்தால் ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு வருஷம் ஆகியும் கூட அதை அமுலாக்கவில்லை. சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டப்படி இன்னிள்ளை குறைகள் எங்களுக்கு இருக்கிறது, அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று விவசாயிகள் முறையிட்டும் கூட, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குப் பதிலாக, துப்பாக்கியையும், குண்டையும் காட்டி

[Sri S. M. Annamalai] [14th November 1957]

லத்திசார்ஜ் செய்து, 447 செக்ஷன், 379 செக்ஷன், 107-வது செக்ஷன் முதலியவைகள் மூலம் பலவித சதிவழக்குகளைப் போட்டு விவசாயிகளை தொடர்ந்து அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கிறதேயொழிய, அந்த பாமர மக்கள், இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாயிருக்கும் அவர்களைப் பாது காக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இல்லை. அந்த நல்லெண்ணம் இந்த சென்னை மாநில அரசியலாருக்கு இருக்குமே யானால், இந்தத் திருத்தத்தை, “ஸ்லோ அண்ட் ஸ்டெடி வின்ஸ் தி ரோஸ்” என்று சொல்வது மாதிரி மாற்றுக் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நீங்கள் எற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்ற எண்ணம்தான் எனக்கு இருக்கிறது. இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் நீங்கள் இதை தீர ஆலோசனை செய்து, உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இருக்குமானால் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிப்பது போல், சில ஸ்பெஷல் ஆபீஸ்களைப் போட்டு அவர்கள் வழி, எந்தெந்த விவசாயி எந்தெந்த நிலங்களை பயிரிடுகிறான் என்றளவில் ஒரு பட்டியல் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிச்செக்ஷன் எடுத்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை அவசியம் சர்க்கார் எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தி கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் முக்கிய நோக்கம், திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள கையேர் வாரம்தாரர்களையும், மாட்டேர் வாரம்தாரர்களையும் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்டில் உள்ள டெனன்ட்ஸ் என்ற வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான். இதற்கு என்ன அவசியம் என்று பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு வித வாரம்தாரர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சரி பாதி வாரம் வாங்கக்கூடியவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். அது, இச்சட்டத்தின் மூலம் 60, 40 என்று ஆகிவிட்டது. அதேமாதிரி திருச்சி ஜில்லாவில் கையேர்வாரம்தார், மாட்டேர்வாரம்தார் இவர்கள்தான் மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். இந்த கையேர்வாரம் தாருக்கும் மாட்டேர்வாரம்தாருக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை, நான் புரிந்துகொண்டமட்டில் சொல்கிறேன். கையேர்வாரம்தாருக்கு மாடு இல்லை, மாட்டேர்வாரம்தாருக்கு மாடு இருக்கிறது. இதுதான் ஒரே ஒரு வித்தியாசம். கையேர்வாரம்தாருக்கு கலப்பை மாத்திரம்தான் சொந்தம். அதை வைத்து சாகுபடி செய்கிறான். வேறு ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. ஆரம்பத்தில் விதைப்பதில் இருந்து, உரம் அடிப்பதில் இருந்து அறுவடை வரையில் விவசாயி நிலத்தைக் கட்டிக் காக்கவேண்டிய நிலை யிருக்கிறது. இத்திருத்தம், இந்த மாட்டேர்வாரம்தாரையும், கையேர் வாரம்தாரையும் இந்த டென்ட்ஸ் என்ற டிவிஷனில் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் இத்திருத்தத் தின் நோக்கம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், கையேர்வாரம்தான் மாட்டேர்வாரம்தாராய் மாறியிருக்கலாம். மாட்டேர்வாரத் தார் கையேர்வாரம்தாராய் மாறியிருக்கலாம். அதை நாம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இவர்களுக்கு இந்த 60, 40 வாரம் கிடையாது என்று உயர் நீதிமன்றத்தில் இருந்து தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இந்த கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்டில் உள்ள கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்பது யார்? “cultivating tenant in relation to any land means a person who carries personal cultivation on such land under a tenancy agreement express or implied” என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த பெனிஷனை வைத்துப் பார்த்தால் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற டென்ட்ஸுக்கும், இந்த கையேர்வாரம்தார், மாட்டேர்வாரம்தார் இவர் களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர் விவசாயம் செய்கிறவராய் இருக்கவேண்டும்.

14th November 1957] [Sri K. Ramachandran]

இதில் டெனன்ஸி அக்ரிமென்ட் பிரகாரமோ அல்லது வாய்முகமாகவோ, அதாவது இம்மீட்ட ஆகவோ விவசாயம் செய்பவன் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்று சொல்லப்படுகிறது.

எரு முதலியவைகள் வாங்குவதற்கு மிராச்தார்கள் உதவி செய்கிறார்கள். இது தவிர சில மிராச்தார்கள் கைனர், மாட்டு ஏர் கொடுத்து வருகிறார்கள். இவைகளை கொடுத்து அவர்களுடைய உழைப்பை பயன்படுத்தி, விதைத்து, நீர்பாய்ச்சி, களை முதலியவை எடுத்து அவர்கள் அறுவடை செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி விவசாயம் பூராவும் அவர்கள் செய்கின்றார்கள். அறுவடை கழிந்த பிறகும் அவர்களது உழவு கூலி மாட்டு ஏர், கைனர் இவைகளுக்காக செலவை எடுத்துவிட்டுதான் இவர்களுக்குப் பங்கிடுகிறார்கள். இவ்விதம் பரம்பரை பரம்பரையாக இந்த மாட்டு ஏர் வாரம், கைனர் வாரம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இவைகளை மிராச்தார்கள் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியத்தான் இவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். இந்த முறையில் பார்த்தோமானால் இவ்விதம் கைனர் தார், மாட்டு ஏர் தார் இவர்களை உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு வந்தபிறகு இவர்கள் கல்டிவேட் டெனன்ட் அல்ல என்று கோர்ட் தீர்ப்பை மிராச்தார்கள் தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த விவசாயிகளை எல்லாம் வெளிவெற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இருந்து கொண்டிருக்கிற சட்டத்தினுள்ள ஓட்டையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது மிக அவசியமாகும். அதிலும் இப்போது விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இந்த கொள்கைகளை எல்லாம் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஸ்திரமான நிலைமை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டியது மிக அவசியம். இவ்விதம் நிலங்களை சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அவர்களை நிரந்தரமான விவசாயிகள் என்று சொல்லுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்க முடியாது. இந்த மாதிரி மாடுகள் கொடுக்கல் வாங்கலில்தான் வித்தியாசம் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. வேறு எந்த விதத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் இந்த திருத்தம் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான உயர்நீதிமன்றங்களில் ஏற்படும் தீர்ப்பில் இருக்கின்ற ஓட்டைகளை அடைக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. ஆகையால் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஆமோதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்ட திருத்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு இந்த சட்ட சபையில் இது வந்தபோதும் நான் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லி இருப்பதுபோன்று எங்கள் வட்டாரங்களில் இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை. அப்போது இதில் இருக்கின்ற சில சிக்கல்களை நான் முன்னிலை குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த சட்டத்தின் நோக்கம் உயரிய நோக்கமாய் இருந்தபோதிலும்கூட இது எல்லா இடங்களுக்கும் சரியான முறையில் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் திரும்ப திரும்ப சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். இந்த மசோதா நெல்லை ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் வெறும் எட்டுச் சரைக்காய் மாதிரியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு யார் யார் பொறுப்பு என்பதையோ அல்லது இதற்கு எந்தவிதமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையோ யாரும் அறிந்ததொன்றும் முடியவில்லை. சாதாரணமாக சாகுபடி செய்யும் சாகுபடியாளர்கள் எல்லாம் இந்த சட்டத்தின் கீழ் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று இருந்தும் இவர்களையெல்லாம் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்துகொள்வதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான அட்வோல்கள், சிட்டுகள் எல்லாம் அவர்கள்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [14th November 1957]

நேரடியாக கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் தாசில்தார் முன்பாக பதிவு செய்துள்ளார்கள். இவைகள் எல்லாம் குப்பைத்தாள்களாக கிடக்கிறதே தவிர அவற்றை ஒழுங்காக ரிஜிஸ்டர் செய்துவைத்து அவற்றின் பெரில் ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு தாலுகாகளிலும் பலவிதமான பிரச்சனைகளையும் அதிக கஷ்டங்களையும் உண்டுபண்ணி கொண்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் வந்த உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்புகளை தங்களுக்கு சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு நிலங்களில் பயிர் செய்யபடுகளை வெறும் கூலிகள் என்று கருதி அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தை முதல் முதலாக கொண்டுவந்த நேரத்தில் சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டது, இந்த சட்டம் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் சொன்ன முறையில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இன்று விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதை சர்க்கார் தெரிந்திருந்தும் மேலும் உதாசீனமாக இருப்பதைப் பார்த்தால் இவர்களுடைய எண்ணத்தில் அரசியல் எண்ணம் கலந்திருக்கிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது, அல்லது அவர்களை சார்ந்திருக்கிற மிராச்தார்களுக்கு ஆதரவாக இவ்விதம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்களோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இது போன்ற நிலைமை வரும்போது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் குறிப்பாக இருக்கிற சிக்கலான அம்சம் என்னவென்றால் குத்தகைச் சீட்டு அல்லது அட்வோலே சீட்டு கொடுப்பதைப்பற்றியது. அதில் மிராச்தார்கள் குடியானவர்களுக்கு எதிர் அடகு ஒலை சீட்டு கொடுப்பது கிடையாது. ஆனால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குடியானவர்கள் எழுதி கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் குடியானவர்களுக்கு எழுதி கொடுப்பதில்லை. இதனால் இதை கண்டிப்பாக குடியானவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலை என்று சட்டத்தினுடைய ஓட்டையைக்கொண்டு காண்பித்து அவர்கள் தப்பித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நாங்கள்தான் நிலத்தில் பயிர் செய்கிறோம் என்பதற்கு தகுந்த தஸ்தாவேஜுகள் கிடையாது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் தன்னைப்போன்ற குடியானவனைக்கொண்டுதான் தெளிவு கொடுக்க முடியும். இவ்விதம் சாட்சியம் கொடுக்கும்போது அவர்கள் எல்லாம் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள், இதனால்தான் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லி இவர்களது சாட்சியங்களை உதாசீனப்படுத்திவிடுகிறார்கள். அந்த முறையில் சாகுபடியாளர்கள் கொடுக்கும் சாட்சியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுவதில்லை, இன்று சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டி நாங்கள் சொந்த சாகுபடி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நங்கவரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலச்சொந்தக்காரர் 3,000 ஏக்கர், 4,000 ஏக்கர் சொந்த பயிர் செய்யபோகிறேன் என்று சொல்லுவதாக நாம் கேள்விப்படுகின்றோம். எங்கள் பகுதியில் இலஞ்சி, தென்காசி போன்ற இடங்களிலும் 400 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்கள் இன்று, தங்கள் தலைமுறை தலைமுறை காலமாக, தங்கள் பாட்டன் பூட்டன் காலத்திலே பயிரிட்டு வந்த சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு, வேண்டி இவர்கள் எல்லாம் வெறும் கூலிகள், நாங்கள் நிலத்தை சொந்த பயிர் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லி வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். கூலிகள் என்று சொன்னால் வேலைசெய்த காலத்திற்கு சம்பளம் வாங்கி கொண்டிருக்க வேண்டும். இவர்கள்தான் கூலிகள் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்த முறையில் பார்த்தால் 6 மாதங்களுக்கு வேலை செய்கிறார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை விளைச்சல் எடுக்கிறோம். சிலவேளை நிலம் சரியாக விளையாவிட்டால் அதில் கிடைக்கிற ஊதியத்தைத் தான் சாகுபடியாளர்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதம் நஷ்டம் ஏற்படும்போது சாகுபடியாளர்களும் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதம் நஷ்டம் அடைகிற சாகுபடியாளர்களை கூலிகள் என்று சொல்வது விர்தையாக இருக்கிறது. இந்தவிதமாக இந்த சபையின் நோக்கத்தையே

14th November 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

எதிர்த்து செய்யக்கூடிய ஒரு செயலாக இருக்கிறது. இந்த செயலை தடுப்பதற்கு இதற்கு முன்பாகவே சர்க்காரே ஒரு ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்து அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றியிருக்கவேண்டும். அதை அப் பொழுது செய்யாவிட்டாலும் இப்போதாவது இங்கு கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை இன்றாவது ஒத்துக்கொள்வார்களா மாட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுவந்த காரணத்திற்காக அதை ஒரு வேளை தள்ளிவிடுவார்களோ என்று சந்தேகிக்க இடம் இருக்கிறது. அது இல்லாத முறையிலே பெருந்தன்மையோடு இதை அங்கீகரித்துக் கொள்வார்கள் என்றுதான் நான் என்னுகிறேன்.

ஹைகோர்ட்டிலே சமீபகாலத்தில் வந்த முடிவுகளிலே இரண்டு விஷயங்கள்தான் வாதத்திற்கு குறிப்பாக இருந்தன. அதிலே இவர்கள் இந்த இந்த நிலைகளை, அதாவது குறிப்பாக . . .

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of order, Sir. Rule 66 of the Assembly Rules says 'A member, while speaking, must not give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending'. The hon. Member has referred to the decision already given, which is known to all of us. It is the subject-matter of an appeal pending before a Bench of the Hon. Judges of the High Court. I would, therefore, request the hon. Member not to refer to the matter which is pending before the High Court.

DEPUTY SPEAKER : Is it pending in the High Court?

SRI R. SRINIVASA IYER : Yes, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Then the whole Bill is invalid. Is it not?

SRI R. SRINIVASA IYER : Just now the hon. Member began by saying that the matter was pending in the High Court.

SRI M. KALYANASUNDARAM : May I know what matter is pending before the High Court?

DEPUTY SPEAKER : I have asked Mr. R. Srinivasa Iyer to clarify the position. Let him finish. Then I can give my ruling.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the hon. Member was speaking that the term 'cultivating tenant' has been interpreted in a particular way by the Honourable Judges of the High Court and that there was a loophole in the Act. He referred to the loophole and said that the definition of the term must be amended. In that connection he referred to a matter pending . . .

11-00
a.m.

DEPUTY SPEAKER : That is the idea of the Bill itself.

SRI R. SRINIVASA IYER : That may be the idea. But, he was referring to a pending matter . . .

DEPUTY SPEAKER : There is nothing wrong in his referring to it. The hon. Member may continue his speech.

[14th November 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம் 'Tenancy agreement' என்று சொல்லும் போது எந்தெந்த முறையிலே Tenancy agreement இருக்கவேண்டும், எது சாகுபடியாளருடைய உடன்படிக்கை என்று நமது சட்டசபை இதற்குமுன்பு முடிவு எடுத்தது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not criticise High Court Judges.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I am just referring to the view that was once expressed here. That is all.

நிலங்களை, அதாவது குறிப்பாக.... நான் அதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஒரே நிலத்திலே நீண்ட நாட்களாக வேலைசெய்யக்கூடிய சாகுபடியாளர் அந்த நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நாம் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். அது நடைமுறையில் இன்று நடக்காமலிருப்பதற்கு குந்தகம் வந்திருக்கிறது. அதைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஒரே நிலத்தை நீண்ட நாட்களாக கையிலே வைத்துக்கொண்டு இருந்த சாகுபடியாளர் இன்று நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார் என்றால் அதிலே நீதி-நிர்வாகப் பிரக்னை அல்ல நான் குறிப்பிடுவது. அதன் தர்ம நியாயத்தைதான் நான் சபைமுன் தெரிவிக்கிறேன். நிலத்தோடு நிலமாக ஒட்டிவாழ்ந்த சாகுபடியாளர் நிலத்தை விட்டு வெளியேறி கூலிக்காரர்களாக ஏற்படும் சூழ்நிலையைத் தடுக்க நாம் சட்டம் இயற்றவேண்டாமா? அதை நாம் லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலத்தின் பாடுபட்டு, உழைவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையை வைத்து, அலுவல்கள் பிரபுரணம் உரிமை கொடுக்க வேண்டும், சோஷலிச சமுதாய இட்சியமாக வைத்து, உழைக்கூடியவன் தான் உரிமை உடையவனாக இருக்கவேண்டுமென்பதை ஒரு குறிக்கோளாக வைத்து, வருங்காலத்தில் லட்சியமாக வைத்து சட்டங்களை இயற்றிவரும் போது, இதுமாதிரி சிக்கல்கள் வரும்போது உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டாமா? எழுதப்படிக் தெரியாத தாழ்த்தப்பட்ட ஹிஜன மக்கள் 100க்கு 99 சதவிகிதத்தவர்கள் நிலத்தோடு நிலமாக வாழக்கூடிய மக்கள், அவர்களுக்குத் துன்பம் வரும்போது, சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, சட்ட தினாலேயே துன்பம் நேரும்போது அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா? நீதி நிர்வாகத்தை வைத்துமட்டும் பார்க்காமல், நியாயம் எது, தர்மம் எது என்று பார்த்து, அதற்கு நாம் சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்பதற்காக வாவது இந்தத் திருத்தத்தை சபை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நெல்லை ஜில்லாவில் பேத்து வார முறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களிலும் பேத்து வாரமுறை அமுலில் இருக்கிறது. இந்த முறையின்படி, நிலச் சுவாந்தார செய்யக்கூடிய ஒரே ஒரு பங்கு விதை, உரம் மாத்திரம் கொடுக்கிறார். கொடுத்த பொருளை திரும்ப வட்டி சேர்த்து வாங்கிக்கொள்கிறார். அறுவடை காலத்தில் 21 மர்க்கால் நெல் கிடைத்தால், மூன்று மர்க்கால் தான் விவசாயிக்கு கிடைக்கிறதே அன்றி, எஞ்சிய பகுதி முழுவதும் அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். வாரமாகப் பிரிக்கக்கூடிய வார சம்பிரதாயத்தைக் கூட இந்தச் சட்டத்தின் வரம்பிலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டுமென்ற பெரிய முயற்சியும் கிளர்ச்சியும் வருகிறது. இந்த மசோதாவைக் கண்டிப்பாக எற்றுக்கொண்டு, இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து இதுபோன்ற நில வெளியேற்றத்திலிருக்கும் மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு, நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிற சென்சேட்டை, கன்யா குமரி பகுதிகளிலும் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நாம் அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

14th November 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திருவாளர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். கை ஏர் வாரம், மாட்டு ஏர் வாரம், பேத்து வாரம் என்ற முறையில் விவசாயிகள் நிலத்தைப் பயிரிடுகிறார்கள். இதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது பலருக்கு ஆச்சரியமாகவும் இருக்கலாம், அதிசயமாகவும் இருக்கலாம், ஒருசிலருக்கு ஆத்திரமாகவும் இருக்கலாம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், உலகத்திலேயே ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்று இந்தியாவில் இருக்கிறது. அது தாஜ் மஹால் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், தமிழ்நாட்டு ராஜ்யத்திலேயே குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களிலே இருக்கும் இதுபோன்ற வாரங்களைப் பற்றி 100க்கு 90 பேர்களுக்குத் தெரியுமா என்று பார்த்தால் இந்தச் சபையிலே இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கே 100க்கு 90 பேர்களுக்குத் தெரியாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, குறிப்பாக கை ஏர் வாரம் என்றால், அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? எப்படி நடக்கிறது, எப்படி விவசாயிகள் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

கை ஏர் வாரம் திருச்சி ஜில்லாவிலே, திருச்சி, லால்குடி, குவித்தலை, முசிர் போன்ற தாலுகாக்களிலே ஒருசில கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியது. நான்கு தாலுகாக்கள் பூராவும் இருக்கக்கூடியது அல்ல. சில கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியது. கை ஏர் வாரக்காரர்களுக்கு நிலச் சொந்தக்காரர் ஒரு மாடு கொடுப்பார். விதைக்கும், உரத்திற்கும் அப்வான்சாகவும் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிக்குக் கொடுப்பார். இதற்குமேலே, சாகுபடி செய்யக்கூடிய அந்த விவசாயி பூராச் செலவையும் ஏற்கவேண்டியது தான். மிராசதார் கொடுக்கும் உரத்தைக்கூட வண்டியிலே ஏற்றிக் கொண்டுவருவதற்கு ஆகும் வண்டி வாடகையும், ஏற்றி இறக்கும் செலவும் கூட விவசாயினுடையதுதான். நடவு நடுவது, உரம் கொண்டுபோவது, நாற்றுக்கூலி, களை கூலி, அறுவடைக் கூலி இன்னும் இதற்குமேலே விவசாயியினுடைய உடல் உழைப்பு இவ்வளவும் விவசாயிகள் செய்து, அறுவடை செய்த பிறகு, அந்தக் களத்தில் பலர் வருவார்கள். “பல சுதந்திரம்” என்று பலர் கேட்டிருக்கிறார்களோ இல்லையோ. நாமும் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறோம். பத்து ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. ஆனால், இதுபோன்ற “பல சுதந்திரத்தை” கேட்க கொஞ்சம் ஆச்சரியமாக இருக்கும். பல சுதந்திரம் என்றால் இதுதான். நெல் ஒப்படை செய்கின்ற களத்தில் வண்ணூர், நாவிதர், இன்னும் வயிற்றுக்கு இல்லாதவர்கள் பலபேர் வருவார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மரக்கால், இரண்டு மரக்கால் என்று இப்படியாகக் கொடுத்தது போக, “தடியடி இனம்” வேறு இருக்கிறது. நெல் அறுவடை செய்யும்போது மிராசதாருடன் ஒரு பாதுகாப் பாளர் வருவார். அவர் ஒரு பெரிய தடியை வைத்துக்கொண்டு வருவார். மிராசதார் சொன்னார் என்றால் குறிப்பிட்ட நபரின்பேரில் பாய்ந்து அடிப்பார். அப்படிப்பட்டவருக்குக் கொடுக்கும் இழைக்கு “தடி தூக்கி வெகு மதி” என்று பெயர். இந்த வகையில் ஆறு மரக்கால் நெல் கொடுத்து விடவேண்டும். மற்றும், விதைக்கு வேண்டிய நெல் ஒரு மரக்கால் போக, மிராசதார் அந்த இடத்தில் வந்தால் அவருக்கு வெற்றிலை பாக்கு போட்டுக் கொள்ள ஒரு படி நெல் கொடுத்து ஒரு ஆள் வாங்கிவந்து கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அந்த மிராசதார் வெற்றிலை பாக்குப் பெட்டி கூட கையிலே கொண்டுவரமாட்டார். அவர் பர்விலே காசு இருக்காது. அந்த நிலத்தில் அவர் வந்தவுடனே ஒரு மரக்கால் நெல்லை எடுத்துக் கொடுத்து ஒரு ஆள் போய் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொடுக்கவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : மசோதாவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றிதான் நீங்கள் பேசவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கை ஏர் வாரம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைத்தான் நான் பேசுகிறேன். விவசாயிகள் எந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்கிறேன். ஒரு மரக்கால்

[Sri V. K. Kothandaraman] [14th November 1957]

நெல் கொடுத்து வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக்கொடுத்தால் மிராசுதார போட்டுக்கொள்வார். இது எல்லாம் போக, மிகுதியாக இருக்கும் நெல் விலை காய்ச்சல் பாட்டுக்காக 100க்கு 15 கலம் ஒதுக்கிவிடவேண்டும். மிகுதி இருப்பது 85 கலம் விதைக்கு ஒரு கலம் போக பாக்கியிருப்பது 84 கலம். ஒரு கலத்திற்கு இரண்டு மரக்கால் வீதம், 84 கலத்திற்கு 14 கலம் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கும், 70 கலம் மிராசுதாரருக்கும் பரிந்து கொடுக்கப்படும். இந்த அடிப்படையிலேதான் அங்கே விவசாயம் செய்யப் படுகிறது. இதற்கு பெயர் விவசாயக் கூலி என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த விவசாய பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாக பார்க்கிறோம். இதற்கு மேல் வைக்கோல் ஒரு பிரிசுட் விவசாயிக்கு கொடுக்க மாட்டார்கள். எல்லாம் மிராசுதார்கள் வீட்டிற்குப் போய்விடும். இந்த அளவுக்கு கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நெல்லை, நமது சர்க்கார் 60—40 என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருந்த போதிலும், அந்த அடிப்படையிலே பிரித்துக்கொள்ள முடியாமல், நிலைமை மிராசுதாரர்களுக்கு சாதகமாகவே இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை பார்க்கிறோம். கையேர் வாரம், மாட்டுவாரம் தார்களுக்கு சொந்தமானது மாடும் ஏரும் தான், மிராசுதார்கள் அட்வான்ஸாக விதையும் உரமும் தான் கொடுப்பார்கள். சாகுபடிச் செலவு பூராவும் இந்த வாரம் தார்கள் செய்துகொள்ளவேண்டியதுதான். பலசுதந்திரம், தடிதூக்க வெகுதி, வெற்றிலை பாக்கு வாங்குவதற்காக ஒரு மரக்கால் இவைகளெல்லாம் போக கணக்குப்போட்டு மீதியுள்ள நெல்லிலே மாட்டுவாரம் தார்களுக்கு கலத்திற்கு இரண்டரை மரக்கால், மூன்றரை மரக்கால் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நிலைமையை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். எதற்காக இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், 100க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். அதுமட்டுமல்லாமல் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற மிகப் பெரிய தலைவர்கள் உள்பட உடனடியாக நில சீர்திருத்தத்திற்கு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும், விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது மிகவும் மோசம், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார், இந்த சமயத்திலே இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்பொழுது மசோதாவிற்கு சம்பந்தமில்லாத “வாலிங்” வரையிலும் பேசினால், இங்கு பொறுமையாக நாங்கள் உட்கார்ந்து அதை கேட்பதற்குக் கூட முடியவில்லை . . .

DEPUTY SPEAKER : அது பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட, நமது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடாத நிலைமையிலே அமைந்திருக்கிறது. ஆகையினால், ஏகோபித்த முறையிலே, கட்சி அரசியல் பேதம் இல்லாமல், ஜாதி பேதமில்லாமல் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால்தான், விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்வது போலாகும். ஆகையால் இந்தத் திருத்த மசோதாவை எல்லோரும் ஏகோபித்த முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லை ஜில்லாவிலே பெயேர் வாரம் என்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. ஜில்லா பூராவும் கிடையாது. திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய தாலுகாக்களில் ஒரு சில கிராமங்களில் இந்த முறை இருக்கிறது. இதுவும் கையேர் வாரம் போன்றதுதான். பல சுதந்திரம் முதலிய சிலவு போக அதே அடிப்படையிலேதான் மீதியிருக்கக்கூடிய நெல்லில் ஏழில் ஒரு பங்கு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இங்கே கலம் கணக்கு. அங்கெல்லாம் கோட்டை கணக்கு, அதாவது ஒரு கோட்டைக்கு 21 மரக்கால். அதில் விவசாயிக்கு முன்று மரக்கால், மிராசுதார்களுக்கு 18 மரக்கால், இந்த அடிப்படையிலே விவசாயிக்கு

14th November 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

எழில் ஒரு பங்கு கிடைக்கிறது. அதைத் தவிர விவசாயி குடியிருக்க வீடு கட்டிக்கொண்டுநூதால் அதற்கும் வாடகை கழித்துக்கொண்டு விடுவார் மிராச்தார். இதைத் தவிர கையேர் மாட்டு வாரம் தரர் அமுஞ்சி வேலை செய்யவேண்டும். அது உருது வார்த்தை. சாதாரணமாக அமுஞ்சி வேலை என்று சொன்னால், விவசாயினுடைய மனைவி, மக்கள் மிராச்தார் வீட்டில் இல்லாமலாக வேலை செய்யவேண்டும். எந்தவிதமான கூலியும் இல்லாமல் வேலை செய்யவேண்டும். ஆகவே, இதுபோன்று மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாய மக்களுக்கு வேண்டி கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரித்து, இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முன்னால் உள்ள 1955-ம் வருஷத்திய சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டத்திலுள்ள குறைகளை திருத்துவதற்காக கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது இந்த மசோதா. மாட்டுவாரம், கையேர் வாரம் முறைகளை இந்த பாதுகாப்பு சட்டம் பாதிக்காது என்று தீர்ப்பு வெளிவந்துவிட்டதால், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயக் குடும்பங்களை காப்பாற்றுவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதுபோலவே இந்தக் குறையை நீக்குவதில் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். வட ஆற்காடு, திருச்சி, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் இத்தகைய விவசாயிகள் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். லிலில் கோட்டுகள், மாஜிஸ்டிரேட் கோட்டுகளில் வழக்கு தொடரப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான விவசாயக் குடும்பங்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் உண்மையான நோக்கத்தையும், அவசியத்தையும், அவசரத்தையும் உணர்ந்து அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளான கன்யாகுமாரி ஜில்லா, செங்கோட்டை தாலுகாவிற்கும் நியாயவார சட்டத்தையும், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டத்தையும் விஸ்தரித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, it may be asked why the Government did not indicate their attitude when the Bill was introduced in this Assembly. I can only say that it has been the convention in this House not to oppose a Bill at the stage when it was introduced. So, at that stage, the Government could not indicate their attitude. It is only at the next opportunity the Government use to indicate their view. The problem of relationship between the landlord and tenant has been examined by the Government and we have passed two Acts in order to bring in amicable relationship between the two. One Act is the Madras Cultivating Tenants Protection Act which gives fixity of tenure to the tenant and the other Act is the Fair Rent Act which gives a reasonable share of the produce to the tenant. After the passing of these two Acts, there has been fairly well-settled relationship prevailing between these two classes of people. But, there have also been cases where in certain areas, particularly in the Tiruchirappalli district, certain controversies have arisen as to whether a particular kind of tenure, for instance, ' matteru ' or ' kaiyeru ' comes within the definition of ' tenant '. About this, there has been some controversy.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th November 1957]

The matter was also taken to the Court and the Court held that Matteru varam and Kaiyeru varam would not come within the definition of the word 'cultivating tenant' and therefore such tenants did not have the benefits conferred on the tenants by the Cultivating Tenants Act as well as the Fair Rent Act. That matter is now before the High Court by way of a writ.

Sir, with regard to this matter, in certain areas the matter was settled on certain condition. Yesterday or the other day when answering an interpellation on the dispute in Nangavaram, I said that the matter has been amicably settled between the parties by apportioning the land available in three categories, that is, a certain extent of land was given as under Matteru varam, another extent of land was given under the lease method and yet another extent of land was allowed to be cultivated as Pannai cultivation and therefore, it has been settled in that area. But there are other villages where it has not yet been settled. Now, mention was made by the hon. Member Sri Kalyanasundaram that the Courts in interpreting the Act should be liberal. I may tell him, Sir, that the Courts have been liberal in the country in the matter of interpretation of law; he also brought in the name of our Prime Minister, Mr. Nehru, as reported to have spoken somewhere that considering the present conditions in the country and the ideology prevailing, the Courts must interpret the statutes in a liberal manner. Now as a matter of fact, all these years, the Courts have been interpreting the statutes in a liberal manner. For instance, in the matter of interpretation of the Hindu Law, though there are very strict injunctions, in course of time, in the High Courts, they have given liberal interpretations in order to suit the conditions prevailing at the time a case is before the Court. But I have to point out that they have also got certain restrictions. All on a sudden, in order to give vent to any particular ideology, the Court also cannot go beyond the four corners of the sections of the Act and interpret as they like, however much it may be necessary in the interests of a particular social ideology which is prevailing in the country. For, they are also restricted and they cannot go beyond the four corners of the sections. Therefore whatever liberal interpretation they can give, they have been giving all these years.

Now, in this particular matter, that is, in interpreting the term 'cultivating tenant', we are not fair in saying that the Court did not give a liberal interpretation or the Courts should have come forward to give a liberal interpretation. As the term stands at present, the Court found that they could not give any other interpretation than what they have given. I say this only in order to show that the Courts have been giving a liberal interpretation even in the past and they are giving a liberal interpretation even at present. They are doing so wherever possible. But then they are restricted in the matter of giving a more liberal interpretation which some people want them to do. That is because, the phraseology as it stands now will not allow them to give a more liberal interpretation than what they have given.

14th November 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

Sir, reference was made to a muchalika or lease deed or some such thing. As I mentioned, the dispute there in that particular village was settled by apportioning the land into three categories. Naturally, Sir, the muchalika will be drafted according to the category in which the land was distributed whether it was under lease or under Matteru or under Pannai. If it was under Pannai cultivation, the proper phraseology for Pannai cultivation will be adopted. Therefore, to pick out one such thing and say that this has been drawn in this manner or that manner is not quite correct. The suitability of the tenure or the varam under which they come will be taken into consideration and the proper muchalika will have to be adopted by the parties concerned.

Sir, in this matter, there are two aspects to be considered. I already said that two Acts were passed, one the Cultivating Tenants Protection Act in order to give a fixity of tenure and another the Fair Rent Act to give a reasonable share of the produce to the tenants. So, in the matter of interpretation of this term 'cultivating tenant', it would affect both the Acts. If we accept the definition of cultivating tenant in respect of tenure coming within the purview of the one Act, then the particular will be entitled to all the privileges of the Fair Rent Act also. So, in the interpretation of the term, it is not merely enough if it is accepted in one case; for, it will not stop there that is with fixity of tenure; the tenant will not stop there; he will go further and enjoy the benefits of the other Act. Therefore, we will have to find and interpret a term that when he becomes a cultivating tenant according to the term defined in the Tenants Protection Act, then he must have all the privileges of the Fair Rent Act also.

Now, as far as I can see, these two tenancies, namely, the Mattu varam and Kaiyeru varam, are different; they are not the same as the term which refers to an ordinary general tenant. For instance, in the Matteru varam and Kaiyeru varam tenancies, the landowner has to pay certain costs; in fact he bears the cost of seed; he bears a portion of the cost of cultivation; he bears a proportion of the expenses of harvesting and so many detailed arrangements are there. Therefore, those privileges which we are giving the tenants under the Fair Rent Act, etc., will not apply to them *ipso facto*. There is some difference, and once we concede that these tenants also come under the term defined in the Act, then they must have all the privileges of the Fair Rent Act also. These Matteru varam and Kaiyeru varam tenants being different from the ordinary general term of cultivating tenant, we must look into it. The principal of sharing the produce will not apply here in toto. It has to be well defined. It is only for that I have said this.

Now, Sir, I may inform the House that this question relating to Matteru varam and Kaiyeru varam is now pending before the High Court on appeal. If the appeal is decided in favour of the varamdars, it might be unnecessary to undertake any amendment.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th November 1957]

of this nature. Further, as far as I am aware, there does not exist any tenancy of this kind in any part of the State . . . (Interruption : It is there in Tirunelveli.) They call it by a different name there. Therefore, there may be other kinds of relationships in other parts of the State. Therefore, one definition now found in the Act may not cover all the types of tenants. There are such other forms of relationships also as Puthiyeru and Karayeru also. Therefore, by merely calling it varam, the tenancy will not come under the legal definition of 'cultivating tenant.' It may be necessary for us to have a close look at the existence of these various forms of relationships and come to a decision on the question whether they can from a particular point of view be called 'tenant' or whether it would be necessary to give them another name, other protection, and if so, what kind of protection, etc.

Sir, I have taken the trouble of studying the definition of 'tenant' put in the Bill of the hon. Member Sri Kalyanasundaram. I am afraid that it is no improvement on the definition already found in the Act for the purpose which Mr. Kalyanasundaram has in mind. Of course, by specifically mentioning that Kaiyeru varamdar and Matteru varamdar would be deemed to be tenants within the definition of the term in the Act, they can be given all the benefits of the Act. But I am trying to explain that the general definition proposed by the hon. Member will not take in the Matteru varamdar and the Kaiyeru varamdar. It is the desire of the Government to bring in a comprehensive legislation dealing with similar cases. I need not be understood to commit the Government to the particular issue of necessarily giving the above varamdars all the benefits of the Act. For, this matter requires detailed examination. But what I am saying is that the Government would bring in a comprehensive legislation after taking into consideration the various forms of tenancies prevalent in the different parts of the State. The Board of Revenue has already been asked to gather the necessary materials and as soon as the materials are available, the Government will take a speedy decision to undertake the necessary legislation. Till then we do not want to undertake any piecemeal amending of the Act. Moreover, the situation in the Tiruchirappalli district where alone these two forms of relationships known as Kaiyeru and Matteru varams are existing, can be fairly settled, if the hon. Member and his party would co-operate with the Government and other parties and there will not be much difficulty to restore the *status quo*.

I would therefore request the hon. Member to withdraw the Bill on the assurance that the Government will take early steps to bring in the necessary legislation.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களுடைய பதிலை நான் மிகுந்த சிரத்தையோடு கவனித்தேன். இந்த பதிலுக்கு என்ன சொல்லுவது என்று தெரிய வில்லை. அவர் சொன்ன பதிலில் ஏதாவது உறுதி மொழி இருக்கிறதா என்று தேடிப்பார்த்தால் முன்னால் சொன்ன வார்த்தைக்கும் பின்னால் சொன்ன வார்த்தைக்கும் எந்த அளவும் பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்க

14th November 1957]

[Sri M. Kalyanasundaram]

கிறது. நான் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொன்னாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. அவர் ஏதோ ஒப்புக்கொண்டதாகவும், ஒப்புக்கொள்ளாதது மாதிரியாகவும் வெகு ஜர்க்கிரதையாக பேசியிருக்கிறார். இதில் ஒரு திட்டவடமான கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கவில்லை. நியாயவார சட்டமும், சாகுபடியாளர் சட்டமும் கொண்டுவந்ததினால் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்பட்டது என்றாலும், நடைமுறையில் சரியானபடி பயன்படுத்தமுடியவில்லை. சாகுபடியாளரின் உரிமையை சாஸ்வதம் ஆக்குவதுடன் நியாயவாரத்தை நிர்ணயித்துள்ளன. இந்த அடிப்படையில் மாட்டுவாரம், கைவர் வாரம்தாரத்தைத் ததவி செய்யவேண்டும். உண்மையில் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால், இந்தச் சட்டத்தை ஏற்ற முறையில் அவர்களுக்கு நலம் பயக்கும் அளவிற்குத் திருத்தியாகவேண்டும். வார முறைகளை நிர்ணயிக்கும்போது இவ்வார முறைகளின் கீழ் நில உடைமையாளருக்கும், சாகுபடியாளருக்கும் ஏற்படக்கூடிய பிரத்யேக பொறுப்புக்களையும் ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும். இத்தனிப்பட்ட வார முறைகளின் கீழ், நியாயவார முறைகளின் கீழ், நியாயவாரச் சட்டத்தைக் காட்டிலும் நிலவுடைமைக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பொறுப்புக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்கள் சக்திக்கு பாடுபட்டு எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ, அவ்வளவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் நிலச்சுவாந்தார்கள் மேலும், மேலும் அவர்களை கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதினால் பல சிக்கல்கள் தோன்றி இருக்கின்றன, இவர்களுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தால்தான் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விரிவான சட்டம் எப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லவில்லை. போன சட்டசபையில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசும்பொழுது விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் மசோதா வரும், அந்தப் புலி வருவதனால் யாரும் பயப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருந்து பார்த்தால் விவசாயிகள்தான் இப்பொழுது பயப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

1958-59ம் வருஷத்திற்குள் நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று ராஜ்ய சர்க்காருக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்னும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் கூட இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சில இடங்களில் பேசும்பொழுது இதை வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு தகவலும் கொடுக்கவில்லை. நியாயவார சட்டத்தின் அடிப்படையில் 60 : 40 என்று சொல்லியிருக்கிறது. சாகுபடியாளர் 60 சதம் எடுத்துக்கொண்டு 40 சதம் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படிச் செய்யாமல் இந்த நிலச்சொந்தக்காரர்கள் தடுத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இதில் ஒரு திட்டவடமான கொள்கையை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற முறையில் இருந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. எதிர்க்கட்சியினுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அந்த ஒத்துழைப்பிற்கேற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவில்லை. உதாரணமாக நங்கவரத்தைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகள் மிகவும் பெருந்தன்மையாக நடந்துக் கொண்டதினால்தான் அங்கே ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர முடிந்தது. பரம்பரை பரம்பரையாக பாடுபட்டு வந்த நிலத்தை இப்பொழுது விட்டுவிட்டுச் செல்லும்படியாக அவர்களை அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். அங்கிருக்கும் அடிகாரிகளினால் சில தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டு அந்த அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தால், அது கம்யூனிஸ்டு கட்சியிடமிருந்து வந்ததென்று அதை சரியாக கவனிப்பதில்லை. அதே மாதிரியாக சர்க்காரும் அந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் பார்க்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் 100 ஏக்கர் நிலத்தில் நூறு விவசாயிகள் கட்டுகுத்தகை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 20, 30 வருஷங்களாக இம்மாதிரி கட்டுத்தகை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் சொந்தசாகுபடி செய்வதாக சொல்கிறார்கள். சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லியும், அதை எடுத்துக்கொண்டு அதில் கரும்பு முதலியவை களைப் பயிரிட்டு லாபம் சம்பாதிக்கப்பார்க்கிறார்கள். விவசாயிகளைப்பற்றி கவலையே படுவதில்லை. ஆனால் மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் ஒத்துமைக்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சமரச முறையிலே நாங்கள் எந்த காரியத் திலும் ஈடுபடுகின்றோமெயொழிய எவ்விதமான பலாத்கார முறையிலும் திருங்கவிலை என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆயிரக்கணக்கான விவசாயி கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நாங்கள் எப்படி சும்மா இருப்பது.

சமீபத்தில் முதல் மந்திரி அவர்களும், நிதி மந்திரி அவர்களும் போலீஸ் மந்திரி அவர்களும் திருச்சிக்கு வந்திருந்தபோது நான் இந்த விஷயத்தைச் சொன்னேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் மற்ற மந்திரிகளிடம் “கல்யாணசந்திரம் சொல்வதும் நியாயமாகத்தானே இருக்கிறது” என்று சொன்னார். இதை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை மந்திரி அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு சொல்லவில்லை. நான் முன் சொன்ன பிரகாரம் கட்டுத்தகைக்காரர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்குள் அங்கிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் அறு வடை காலம் வரும்பொழுது அவர்கள் மகசூலை எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு நிலைமை நீடித்தால் அரிசி பற்றாக்குறை நீடித்துக்கொண்டேதான் இருக்கும்.

கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடோ, அல்லது கட்சி நலனையோ, அல்லது கட்சி துவேஷத்தோடோ மந்திரிசபை இதைப் பார்த்தால் சரியான ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியாது. எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துமைக்காததால் ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியவில்லை என்று சொல்வது தவறாகும். திம்மாச்சிபுரம், குமாபுரம் கிராமங்களில் நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை நிலத்தில் இறங்க விடுவதில்லை. இத்தனைக்கும் அச்சொத்துகள் தரம் சொத்துகள் ஆகும். அவர்களின் சொந்த சொத்துகள் அல்ல. மந்திரியவர்களிடமும், டி.எஸ்.பி. கலெக்டர் இவர்களிடம் சொல்லியும், இந்த வார விஷயத்தில் 27 சத விதம் விவசாயி எடுத்துக்கொண்டு 40 சத விதம் நிலச்சொந்தக் காரர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் பாக்கி 33 சத விதம் மிராசதாரே எடுத்துக்கொண்டு பின்னால் கோர்ட் முடிவு வந்த பிறகு அது விவசாயிக்கு சேரவேண்டுமானால் விவசாயி எடுத்துக்கொள்ளட்டும், இல்லை மிராசதார்க்கு சேரவேண்டுமானால் மிராசதார் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அந்த அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் செய்யுங்கள் என்று மந்திரி, கலெக்டர், டி.எஸ்.பி., ஆர்.டி.ஓ. இவர்களிடம் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நானும் இருந்தேன். ஆனால் மந்திரியவர்கள் காரிஸ் ஏரிச் சென்றபிறகு அவர்கள் அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். அதற்கும் மேலாக விவசாயிகளை மிரட்டுகிறார்கள். அவர்கள் மேல் கேஸ் போட்டு அவர்கள் கோர்ட் வாயிலில் சென்று காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. மிராசதார்களை யாராவது அடித்தார்களா? ஒரு விவசாயியும் ஒருவருடே தொந்தரவும் செய்வதில்லை. அப்படி ஏதாவது விவசாயி பலாத்காரத்தில் இறங்கியிருந்தால் அவன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் நானோ அல்லது என் கட்சியோ அதற்கு குறுக்கே நிற்காது. போலீஸின் துணையைக் கொண்டு, மிராசதார்கள் போலீஸ் உதவியுடன் விவசாயிகளை நிலத்தில் இறங்கவொட்டாமல் தடுக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு திருச்சி டி.எஸ்.பி.யை இங்கு கூப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதன் பின்னாலாவது நிலைமை முன்னேறும் என்று நினைத்தேன். டி.எஸ்.பி. அங்கு போய் சொல்கிறார், நிலத்தில் இறங்கினால் ஒரு வருஷம், அல்லது இரண்டு வருஷம் உள்ளே தள்ளி விடுவேன் என்று சொல்லி அவர்களை

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

மிரட்டுகிறார். கையேர் வாரம்தார்க்கும், மாட்டேர் வாரந்தாருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க நீங்கள் நினைத்தால் உடனே போலீஸிடம் சொல்லலாம். அமைதியான முறையில் நீங்கள் செல்லுங்கள் என்று. நிலத்தில் இருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு மிராசுதார்களுக்கு போலீஸ் உதவி அளிக்காது இருக்கவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன், நியாயவாரசட்ட அடிப்படையில் அவர்கள் இப்பொழுது உடனடியாக பங்கு வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கவில்லை. விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வயலில் இறங்க எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். இதில், அமைதிக்கு என்ன பங்கம் வருகிறது. நான் இதில் உங்களுடன் எப்படி ஒத்துழைப்பது? உங்களோடு சேர்ந்து நானும் அவர்களை வயலில் இறங்க விடாதுபடி தடுக்கவேண்டும் என்கிறீர்களா? நங்கவரத்தில் சமரசம் ஏற்பட்டது என்றால் அது மிராசுதார்களின் பெருந்தன்மையினால் அல்ல. அதிகாரிகளுடைய சமார்த்தியத்தினால் அல்ல. விவசாயிகளின் பெருந்தன்மையால்தான் அச்சமரசம் ஏற்பட்டது. எப்படியாவது தீரடும் என்று தான் அவர்கள் விட்டுக்கொடுத்தார்கள். (இன்டரப்ஷன்) விவசாயிகள் மாட்டேன் என்று சொல்லியிருந்தால் என்னவாகும். அது, விவசாயிகளின் பெருந்தன்மையால் ஏற்பட்டதுதான். மிராசுதார்களுக்கோ, சர்க்காருக்கோ, அதிகாரிகளுக்கோ அந்த பெருமை கிடையாது. மேடோ கரடோ எதிலாவது உழைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். என்று விவசாயி எண்ணிய தால்தான் சமரசம் ஏற்பட்டது. மற்ற கிராமங்களில் இன்னும் இருக்கிற தகராறுகளுக்கு காரணம் என்னவென்று, அதன் முழு விவரங்களும் மந்திரியவர்களிடம் இருக்கிறதா? மந்திரியவர்களிடம், தயவு செய்து மலையப்பன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (இன்டரப்ஷன்) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் உள்ள போராட்டம், ஒரு கிராமத்தில் லெட்டில்மெண்ட்டுக்கு வந்து விட்டது. மற்றவைகளில் அவர்கள் மந்திரியவர்களின் யோசனைகளை நிராகரித்துவிட்டார்கள். சரியான விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், அதிகாரிகளின் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சொல்வது சரியல்ல. நான் தனியாக மந்திரியவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, சொன்னார்கள், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான், அதற்கு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்றார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சரோடு போலீஸ் அமைச்சரும், முதல் அமைச்சரும்—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இப்பொழுதில்லை. அவர்களும் உறுதிமொழி கூறினார்கள். நாங்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம், நீங்கள் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். அப்படி சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து பாதுகாப்பு கொடுப்பார்கள் என்ற உறுதிமொழியின்பேரில் நானும் வாபஸ் பெறுகிறேன் என்று சொல்லி ஆவலோடு இருந்தேன். ஆனால் மந்திரியவர்கள் பதில் என்னை திகைக்க வைத்திருக்கிறது. அவர்கள் பேச்சை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், நாங்கள் 151 பேர்கள் இருக்கிறோம், ஒரு கை பார்த்துவிடுவோம் என்று சொல்வார்கள். சில தினங்களுக்கு முன்பு ஏதோ நாங்கள் ஹரிஜனங்களைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்ட மாதிரி பிரசாரம் செய்தார்களே, இதில் 99 சத விதிகம் ஹரிஜனங்கள்தான். அவர்கள், நாங்கள் உழைக்கிறோம், பலனில் கலத்திற்கு மூன்று மரக்கால் கொடுங்கள் என்று உரிமைக்காக அவர்கள் போராடுகிறார்கள். 10,000 ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். அவர்கள் அவர்களது பாட்டன் காலத்திலிருந்தே உழைத்து பலனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை பற்றி விசாரித்துப் பார்க்கட்டும். நான் சொல்வது நான் வேண்டுமானால் நிரூபிக்க தயார். ஹரிஜனங்களுக்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்களின் முக்கியமான, அதாவது இதில் உள்ளவர்களில் 99 சத விதிகம் ஹரிஜனங்கள்தான். அந்த நிலையில் சொல்கிறேன், அவர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையாகும் இது. அதற்கு பரிசாரம் ஒன்றும் தேடாது கிணற்றுத் தண்ணீர் போன்றது வரும்போது அவர்களுக்காக நாங்கள் அப்படி செய்கிறோம், இப்படி செய்கிறோம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[14th November 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், விரிவாக நில உச்ச வரம்பு அவற்றையெல்லாம் பற்றி சொல்ல வில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொல்வது, நாம் பேசுவதே, இரண்டாவது கட்டத்தில் இருந்துதான் பேசுகிறோம். இந்த பில் உச்ச வரம்பைப் பற்றியதல்ல. இதில் “கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ், பேர் ரெண்ட்” இவைகளைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நான் மூன்றாவது கட்டத்திற்கு போக முடியாது. அதைப் பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைக் குழப்புவார் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் முதலிலேயே விளக்கமாக, கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் பற்றியும், “பேர் ரெண்ட்” பற்றியும் முதலிலேயே பீடிகையுடன் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அவர்களின் திருத்தத்தில், “including Kaiyeru varam and Matteru varam” என்றிருக்கிறது. கையேர்வாரந்தாரையும், மாட்டேர் வாரந்தாரையும் இதில் சேர்த்துக் கொண்டால் அதற்குரிய பிரகாரம் நிலத்தில் வரும் உற்பத்தியின் பேரில் பங்கு போட்டுக்கொள்வது அவசியமாகும். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் என்ற பெயரிஷன்படி, பூராச் செலவையும் விவசாயச் செலவையும் விவசாயி எடுத்துக் கொள்கிறான். மீராசத்தார் கிஸ்து கட்டுகிறார் தவிர வேறென்றும் இல்லை. இங்கு அது மாதிரியல்ல. விதைக்கு பணம் கொடுக்கிறார், உழுவதில் உள்ள செலவின் ஒரு பகுதியை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இதிலே மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய விவரம் சரியல்ல. விதைக்கும் எருவுக்கும் என்று தனியாக கொடுத்து வருவதாக சொல்லப்படுவது . . .

MR. SPEAKER : இவ்விதம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிட்டு பேசினால் இந்த விவாதத்திற்கு முடிவே இருக்காது. மந்திரி அவர்கள் அவர்களுடைய பதிலை சொன்னார்கள், அதன் பின் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை சொல்லியாய் விட்டது. அதற்கு பின்னால் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் மந்திரி அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு சொல்ல வேண்டும். இதுதான் முறையாக இருக்கும். ஆகவே இவ்விதம் அடிக்கடி குறுக்கிட்டு பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்று சொல்வதிலும் கை ஏர், மாட்டு ஏர் இந்த முறைகளிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. எப்படியானாலும் இவர்கள் ஒரே தொழிலையுடையவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது Fair Rent Act பிரகாரம் அதில் இதை சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தித் துவது வேறு விஷயம். விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்துவதை அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க மாட்டார்கள். இதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதில் இரண்டையும் சேர்த்து குழப்பக் கூடாது. இந்த சட்டப்படி நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளர்களை வெவியேற்ற முடியாது. Fair Rent Act-படி இதைச் சேர்க்கலாமா என்பதை முயாசித்து பார்க்கவேண்டும். அது தனியான காரியம். இந்த மாதிரியாக இந்த முறையை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அனுசரிக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள், எங்கள் ஜில்லாவிலும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இவ்விதமாக ஒன்றொன்றாக குறைகள் கிளம்புமானால் அடிக்கடி இந்த விதமாக திருத்தங்கள் வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே இதை எல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாக பார்த்து சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ளும். சாகுபடியாளர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது சம்பந்தமாக உடனடியாக அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது. இந்த Fair Rent எந்த வகையில் எந்தெந்த proportion-ல் இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் பார்த்து Comprehensive Bill கொண்டு வரப்படும். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் இதை எப்படியும் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்பதையும் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

14th November 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது அறுவடை காலம் வரப் போகிறது. இந்த அறுவடை காலத்திற்கு முன்பு இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா? அல்லது எப்போது கொண்டு வரப்படும் என்பதை திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரப்படும்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri Kalyanasundaram withdrawing his motion?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இவ்வளவு எதிர்ப்புக்குப் பிறகு நான் என்ன சொல்லுவது என்றே தெரியவில்லை. எப்படியும் நிச்சயமாகக் கொண்டு வருவோம் என்று உறுதியாக மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதால் என்னுடைய திருத்தப் பிரேரணையை வோட்டுக்கு விட விரும்பவில்லை, நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The motion was, by leave, withdrawn.

**V.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES RE
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.**

MR. SPEAKER : நாளை திணைக்காலை ஸ்பீச்சிமெண்டரி டிமாண்ட் மீது 2 மணி நேரம் பொது விவாதம் நடைபெறும். அதன் பின்னால் ஒவ்வொரு ஐட்டமாக வோட்டுக்கு விடப்படும். அதன் பின் ஐந்து அரசாங்க மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இந்த விவாதம் நாளை மத்தியானம் 1½ மணிக்குள் முடிவடையவில்லையானால் மீண்டும் சாயத்திரம் 3 மணி முதல் 5 மணி வரை இருந்து இந்த மசோதாக்களைப் பற்றி விவாதித்து தீர்மானிக்கலாம் என்று பிவினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறது. இந்த விபரத்தை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். இதை சபை அனுமதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

The House will sit from 3 p.m. to 5 p.m. to-morrow, provided the business before the House is not over in the morning. I suppose the House has no objection to this arrangement.

The Hon. the Minister for Industries wants leave urgently to introduce the Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957. First of all, he must move a motion for the change in the order of business, and then he can introduce the Bill.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That item III (1) on the agenda, namely, The Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957, be taken up.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That item III (1) on the agenda, namely, The Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957, be taken up.”

The motion was put and carried.